

1. TRANSPARENT

Hollywood - Michael Bubl 

Mitjançant la il·luminació dividim l'escena en tres parts on es viuen tres escens similars: en una banda uns avis asseguts en taules en un casal d'avis; al centre, una sala d'estar d'una casa qualsevol, a l'altra banda, la casa d'un matrimoni d'avis que viuen sols.

La part central -la m s àmplia, mostra una f milia on tothom va de b lid, ningú mira ningú a la cara i tothom duu a la mà un mòbil o una tauleta. Al bell mig hi ha un avi que ho contempla tot, més trist que molest.

Al casal d'avis tampoc la situació  s més alegre; els avis i àvies juguen displicents a cartes o dòmino, fent passar les hores. Un avi o àvia s'ergeix de portaveu d'un sentiment compartit: no ens fan cas.

El mateix que a la casa de l'àvia que viu sola. Neguitosa esperant una visita dels nets que, quan es produeix queda eclipsada pels aparells electrònics.

En definitiva en tots tres llocs es mostra el mateix: uns avis arraconats i unes f milies massa encaparrades amb els seus assumptes... urgents i virtuals.

Comencem amb l'espai central, amb la f milia. L'avi canta mentre intenta parlar amb el pare, la mare, els tres nets... Ningú li fa cas. La mare li atansa un got amb pastilles i un dels nens li passa el bastó, però tot es fa d'esma o sense cor.

AVI RAMON:

UN QUE DIU QUE ARA T  PRESSA
UN QUE DIU QUE ARA FA TARD;
L'ALTRE DIU QUE EST  ENFEINAT
O VA MASSA ATABALAT
I NINGÚ POT FER-ME CAS.

JA NO ET MIREN A LA CARA
CONCENTRATS AMB EL TECLAT
LA PANTALLA ELS HA ENCEGAT
I ALS QUI TENEN AL COSTAT
SEMBLA QUE ELS HAN OBLIDAT.

DE VEGADES, VENEN GANES
DE MARXAR CORRENT
PERÒ NO S  SI HO NOTAREU:
AQUÍ SEMBLO TRANSPARENT.

Ara s'apaga l'espai central i s'il·lumina el lateral on hi ha una àvia que viu sola. La visitaran un nets molt maleducats.

ABUELA CONCHITA:
PORTO ESPERANT-LOS TOT EL DIA
NO US PODEU NI IMAGINAR
A UN AVI QUE VIU SOL
QUINA IL·LUSIÓ LI FA
QUAN LI VENEN A BERENAR:

VOLS SABER QUÈ TAL EL DIA,
VOLS PARLAR DE TOT I RES
PERÒ ELS VEUS TAN OCUPATS
I AMB AURICULARS POSATS
QUE NO ELS POTS NI SALUDAR.

S'il·lumina també l'espai central.

CONCHITA I AVI RAMON:
DE VEGADES, VENEN GANES
DE MARXAR CORRENT
PERÒ NO SÉ SI HO NOTAREU:
AQUÍ SEMBLO TRANSPARENT.

S'apaga tot i s'encén l'angle que quedava: el casal. S'hi presentarà una colla que no són els nets de l'avi que canta.

AVI PAU:
CADA VEGADA MENYS VISITES
I CADA COP ES FAN MÉS BREUS;
QUAN ELS NETS VEIG ARRIBAR
JA NO SÉ SI SÓN ELS MEUS
O ESTIC ABRAÇANT ESTRANYS.

JA NO ELS RECONEC LES CARES
I EM CONFONC AMB ELS SEUS NOMS:
AL ROBERT LI DIC MANEL
AL MANEL LI DIC RAMON
JA NO SÉ BEN BÉ QUI SÓN.

S'il·luminen els dos espais restants, de manera que es mostren ara les accions simultànies a tot l'escenari. Els tres avis canten la tornada i convergeixen al prosceni, en un angle.

TOTS TRES AVIS:
DE VEGADES, VENEN GANES
DE MARXAR CORRENT
PERÒ NO SÉ SI HO NOTAREU:

AQUÍ SEMBLO TRANSPARENT.

Quan acaba el tema musical anterior s'il·lumina només el prosceni, amb els tres avis que han cantat, que romanen en escena.

ABUELA CONCHITA:

Creo que tenemos el mismo problema...

AVI RAMON:

Crec que sí.

AVI PAU:

Doncs jo tinc una idea: una "vendetta"!

AVI RAMON:

Una què?

AVI PAU:

Una vendetta: un... "game over".

Queden tots tres a les fosques.

2. VOLVERÁN / TORNARAN (OI?)

Summer nights - Grease (Glee)

Al mateix instant que els tres avis quedaven a les fosques es torna a il·luminar la part central de l'escenari, amb la mateixa família: el pare sosté un paper i està envoltat per la dona i els tres fills. El fons, però, no és a casa sinó al carrer.

PARE:

“Game over”?

S'encén l'angle oposat al punt on hi havia els avis; el decorat també mostra el carrer. Diverses persones -tots amb un paper similar a les mans- comenten entre elles i van fent grups cada cop més nombrosos.

Finalment també s'il·lumina l'angle on hi ha havia els avis (que ja hauran sortit d'escena), completant l'escena de carrer i gent que s'aplega. Una persona s'adreça al pare; una altra, després:

PERSONA 1:

A tu també t'ha deixat aquest missatge?

PERSONA 2:

A todos nos han dejado el mismo mensaje...

PARE:

“NO EM BUSQUEU, NO EM TROBAREU.
HE MARXAT: AIXÒ S'HA ACABAT”.

PERSONA 2:

“SI AQUÍ NO CUENTO
TENDRÉ QUE BUSCAR
UN LUGAR DÓNDE CONTAR”.

Tots tres s'apropen i comparen els escrits.

PARE, PERSONA 1 i 2:

FIRMEN TOTS AMB AQUEST FINAL
UU-AH!
UN “GAME OVER” BEN GRAN!

GENT DIVERSA:

UE-LA, UE-LA, UE-LA-UH!
¿DÓNDE ESTÁN? ¿DÓNDE ESTÁN?
AL FINAL VOLVERÁN.
HAN MARXAT, HAN MARXAT.
QUINA EN PORTEN DE CAP?

AHÁ- TURÚ-AHÁ, TURÚ-AHÁ, TURÚ-TURURU...
TURÚ-AHÁ, TURÚ-AHÁ, TURÚ-TURURU...

PARE:

UN MOMENT, AVIAM SI HO ENTENC:
TOTS ELS AVIS, DIUS QUE HAN MARXAT?
ÉS UN COMLOT O UN ACUDIT?

PERSONA 2:

NO LO SÉ
PARECE REAL
DICE AQUÍ QUE NO VOLVERÁN
QUE YA ESTÁ
QUE YA NO PUEDEN MÁS

GENT DIVERSA:

UE-LA, UE-LA, UE-LA-UH!
TORNARAN, TORNARAN,

PARE:

XIMPLERIES DE GRANS.

GENT DIVERSA:

VOLVERÁN, VOLVERÁN:

PERSONA 2:

¡QUÉ LOCURA DE PLAN!

Apareix en escena un policia municipal. Alguns se li abraonen; entre ells, l'home 2.

PERSONA 2:

SI ES UN SECUESTRO O UNA ABDUCCIÓN...
¿UNA EXCURSIÓN EN AUTOCAR?

POLICIA:

LA POLICÍA NO PUEDE ACTUAR
CUANDO TE LARGAS POR VOLUNTAD...

PARE (amb ganes de marxar a casa):

JA ESTÀ BÉ, PROU DE JUGAR
QUE TENIM MOLTA FEINA PER FER...

GENT DIVERSA:

VOLVERÁN, VOLVERÁN:
¡DÓNDE CREEN QUE VAN?

UN HOME (mostrant la dentadura postissa del seu pare):

ÉS QÜESTIÓ DE POC TEMPS:
S'HA OBLIDAT DE LES DENTS!

Tota la gent gran riu; no es prenen la situació gaire seriosament, al capdavant...

PERSONA 3:

ME VOY A CASA...
NO TARDARÁN...

PERSONA 2:

NO OS PREOCUPÉIS...

YA VOLVERÁN...

PERSONA 1:

MASSA LLUNY NO PODEN ANAR

I JA ÉS HORA D'ANAR A SOPAR...

TOTS:

QUAN POSEM LES SOPES AL PLAT

JA VEUREU COM VENEN VOLANT...

TORNARAN, TORNARAN,

XIMPLERIES DE GRANS.

VOLVERÁN, VOLVERÁN:

¡QUÉ LOCURA DE PLAN!

Un nen, menys optimista que els grans, comenta a un altre nen:

NEN 1:

EL MEU AVI S'HA ENDUT EL BASTÓ

EL JERSEI, LA MEDICACIÓ...

NO TINC CLAR

QUE VULGUI TORNAR.

NEN 2:

SI AL FINAL... FOS VERITAT

QUE ELS AVIS S'HAN ENFADAT...

NEN 1:

TU CREUS? OOOH-OU!

TOTS ELS GRANS:

"GAME OVER" BEN GRAN...

TORNARAN! TORNARAN!

OH, I TANT!

3. QUIERO ENCONTRARLOS

If I could tell her - Dear Peter Hansen

Es buida l'escena i només hi queden els nens 1 i 2; hi ha d'haver una pausa suficientment llarga per mostrar que ha passat el temps; de seguida altres nens els acompanyaran: estan tots tristos perquè troben a faltar els avis i les àvies. Un dels qui apareix en escena és en Mateo, que ho observa tot des d'una certa distància, al començament.

Els nens 1 i 2 s'adrecen al públic.

NEN 1:

Pues no. No volvieron ni esa tarde, ni por la noche, ni al día siguiente, ni al otro ni al otro...

NEN 2:

Vamos, que lo del enfado de los abuelos iba en serio: se habían hartado y dijeron: "me las piro, vampiro".

NEN 1:

Dijeron "Game over"

NEN 2:

Eso. Y no han vuelto. Y los echamos de menos.

S'incorporen altres nens a l'escena, i el nen 1 i el 2 s'integren a la ficció. En Mateo els vol convèncer que en comptes de queixar-se es moguin per trobar els avis, però els nens no s'hi veuen amb cor, i es lamenten entre ells.

NEN 3:

¿TÚ CREES QUE NUNCA MÁS VERÉ A MIS ABUELOS?
DICEN QUE NO VAN A VOLVER...

NEN 4:

¿TÚ CREES QUE NO HABRÁ MÁS PASTELES NI MÁS CUENTOS
DESPUÉS DE CENAR?

NEN 3:

TAL VEZ ME PIERDO PARA SIEMPRE SUS CONSEJOS,
¿QUIÉN ME ESCUCHARÁ?

NEN 4:

NO SÉ SI NUNCA MÁS PODRÉ TENER SUS BESOS,
SU MANO, SU VOZ.

NEN 1:

¿Y tú, Mateo?

MATEO:

JAMÁS SENTÍ TODO ESTO QUE DECÍS
A LOS MÍOS NO LOS CONOCÍ.
LO QUE HOY LLORÁIS
YO HACE MUCHO
QUE LO PERDÍ.
NO OS QUEDÉIS ASÍ.

HAY QUE ENCONTRARLOS
Y HACERLOS VOLVER.
ID A BUSCARLOS
ESTÉN DÓNDE ESTÉN.

SI YO SUPIERA DÓNDE ESTÁN
NO PARARÍA HASTA LLEGAR
A ENCONTRARLOS.
A ENCONTRARLOS.

NEN 1:

¿Mateo, tú no tienes abuelos?

MATEO:

El único abuelo que me queda vive en el extranjero desde hace muchos años... Apenas lo recuerdo...

NEN 1:

¿TÚ CREES QUE YA NO QUIEREN VERNOS... ¡UF!
QUE NO PODREMOS VERLOS
NI SENTIR SUS ABRAZOS... NUNCA MÁS?
¿TÚ CREES?
QUIZÁ YA NUNCA MÁS PODRÉ ESCUCHAR SU CARIÑOSA VOZ.

MATEO:

JAMÁS SENTÍ TODO ESTO QUE DECÍS:
JAMÁS LOS CONOCÍ.
¿CÓMO ENCONTRARLO? EL ABUELO QUE PERDÍ.
¿CÓMO TENERLO? OJALÁ ESTUVIERA AQUÍ...
HAY UN RINCÓN EN EL DESVÁN
CON COSAS QUE EL ABUELO NOS DEJÓ
Y ESTÁN CONMIGO...

En Mateo reacciona i marxa corrent cap a les golfes de casa seva, al fons de l'escena, que queda il·luminat. Apareix, doncs, un espai ple de tota mena d'andròmines. En canvi tota la resta de nens, desapareixen. Ara només queda en escena en Mateo, envoltat dels records de les golfes.

Y ESTÁN CONMIGO.
¿CÓMO NO LO PENSÉ?
LA RESPUESTA ESTÁ AHÍ
DURMIENDO EN EL DESVÁN.
¡CUÁNTAS COSAS Y FOTOS,
RECUERDOS DE UN AYER
-¡Cuánto polvo!-

QUE ME LLEVARÁN
A MI ABUELO
MI ABUELO
MI ABUELO
MI ABUELO

CUANDO YO SEPA DÓNDE ESTÁ
NO PARARÉ HASTA LLEGAR A ENCONTRARLO.
A ENCONTRARLO.

En Mateo es queda regirant andròmines; s'emprova un polsinós barret de bombí, mirant-se en un mirall.

¡Hola! Soy el abuelito de Mateo...

Obre i tanca un paraigües, còmicament;

¡Chas!

Després troba un rellotge de butxaca amb cadena que li agrada molt...

¡Uau! ¡Qué reloj más “fino” ¡Tic-tac, tic-tac...!

I de seguida es queda atrapat amb una foto emmarcada, que compara amb altres fotos.

Un momento... mira esto... Uno de estos chicos de la foto tiene que ser mi abuelo, seguro... Aparecen juntos en varias más. Y apostaría que este reloj es el mismo que sale en esta foto... ¿Y este sitio? Es el antiguo almacén, la fábrica que cerró. ¿Por qué saldrán estos dos chicos posando tan orgullosos delante de la fábrica? ¿Y si voy? Está bastante lejos, pero... Conectando los puntos, como dice siempre papá... igual en ese almacén encontraré algo...

En Mateo s'aixeca. Es guarda el rellotge i deixa la foto on era, amb cura. Ho tapa tot amb una manta i surt disparat d'escena. Fosc.

4. ELS PIRATES DEL CAPITÀ MALASTRUC

Himne dels pirates - Mar i cel

Entra en escena un vaixell pirata espectacular, amb les veles desplegades. Transporta corsaris que escenifiquen un combat, fent acrobàcies i brandant espases i garfis. Un grup d'avis -entre els quals els de la primera escena- s'apilonen espantats en un racó.

Entre els avis hi ha els que ja han aparegut a la primera escena del musical: l'avi de la família (avi F), l'àvia que viu sola (àvia S) i l'avi del casal (avi C), a més de l'avi Javier, que esdevé el líder del grup.

Canonades i trets de pistolots completen l'escena.

PIRATA 1:

EL MAR ÉS COM UN DESERT D'AIGUA,
NO TÉ CAMINS NI TÉ SENYALS;

PIRATA 2:

EL MAR ÉS UN DESERT D'ONADES,
UNA LLUITA SORDA I CONSTANT;

PIRATES:

ÉS EL MAR LA NOSTRA TERRA FERMA
ON VIVIM ARRELATS EN EL VENT.
ÉS EL MAR LA NOSTRA TERRA FERMA
ON VIVIM ARRELATS EN EL VENT.

LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.
LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.

PIRATA HUGALÉ:

SOM BUCANERS, SOM ELS PIRATES
SOM UNS CORSARIS, SOM BANDITS
SOM EL PERILL, SOM LA TEMPESTA
SENYORS DE TOTA LA MAR;

CAPITÀ MALASTRUC CORCAVIDES
EL PITJOR, EL MÉS TEMUT I MALVAT:
QUAN ONEJA LA VOSTRA BANDERA
A NINGÚ NO DEIXEM ESCAPAR.

LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.
LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.

L'HONOR SERÀ TOT PER NOSALTRES...
UN GRAN HONOR, OH CAPITÀ...
ELS PRESONERS SERAN HOSTATGES
QUE US FARAN MOLT MÉS RIC I MÉS GRAN;
PER A NINGÚ NO HI HAURÀ CAP CLEMÈNCIA
UN PIRATA NO TÉ PIETAT.
PER A NINGÚ NO HI HAURÀ CAP CLEMÈNCIA
UN PIRATA NO TÉ PIETAT.

LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.
LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.

CONQUERIREM TOTA LA TERRA:
I MOLLERUSSA TINDRÀ PORT...
EL NOSTRE LEMA ÉS LA VICTÒRIA
O LLANÇAR-SE LLUITANT A LA MORT.
I AQUEST MAR ESTIMAT SERÀ SEMPRE
EL RECORD DELS QUI L'HAN ABRAÇAT.
I AQUEST MAR ESTIMAT SERÀ SEMPRE,
EL RECORD DELS QUI L'HAN NAVEGAT.

LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.
LES VELES S'INFLARAN,
EL VENT ENS PORTARÀ
COM UN CAVALL DESBOCAT PER LES ONES.

Quan acaba la coreografia tots els pirates riuen contents i s'abracen. Els avis, en canvi, s'abracen espantats.

El capità Malastruc Corcavides baixa del vaixell i s'adreça als seus pirates i, després, als presoners.

MALASTRUC:

Tripulació!

Tots els pirates responen alhora, amb força:

TOTS ELS PIRATES:

Sí, capità?

MALASTRUC:

Hem navegat per tots els mars?

Els pirates responen a partir d'ara per torns, amb entusiasme.

PIRATA 1:

Per mars i rius, per cel i terra.

MALASTRUC:

De tots els temps, de totes les èpoques?

PIRATA 2:

Dels temps antics fins al futur.

MALASTRUC:

Hem derrotat els poderosos?

PIRATA 3:

A reis i reines, governants, dictadors, emperadors... la llista és enorme, capità!

MALASTRUC:

Som pirates temuts?

PIRATA 2:

Sí! I lletjos! I pudents!

PIRATA 3:

Molt! I vós més que ningú, capità!!

Malastruc se'l mira, efadat. El pirata 3 reacciona espantat.

PIRATA 3:

Ai, perdó! M'he deixat endur per l'emoció...

Malastruc remuga quelcom, i reprèn el seu discurs.

MALASTRUC:

Està bé... On érem? Ah, sí! Hem escampat la desgràcia arreu?

PIRATA 4:

Per això us diuen "Malastruc", capità!

MALASTRUC:

Hem arruïnat, hem corcat la vida de tanta gent com hem pogut...?

PIRATA 5:

Per això us diuen "Corcavides", capità!

MALASTRUC:

Sí! Però fins ara... mai no havíem estat tan a prop de la victòria definitiva!

TOTS ELS PIRATES:

No...

MALASTRUC:

Sempre se'ns havia escapat. Per poc...

TOTS ELS PIRATES:

Per ben poc...!

MALASTRUC:

I per fi...

TOTS ELS PIRATES:

I per fi...!

MALASTRUC:

Després de segles navegant com ànimes en pena...

TOTS ELS PIRATES:

(sospirant) Aaaaaaiiiii...

PIRATA 1 (en veu baixa, al 2):

Diu que fem pena?

PIRATA 2 (a l'1, fluix):

Que "som" ànimes en pena!

MALASTRUC:

... tenim el que buscàvem.

Tots els pirates es queden expectants.

PIRATA 3:

Ho tenim?

MALASTRUC:

Sí: aquests vells!

TOTS ELS PIRATES:

Els vells?

Els pirates estan perplexos. Els vells, també (i el públic, segur!)

MALASTRUC:

Els tenen el poder que sempre hem perseguit. Ho sé!

Corcavides s'apropa als avis, amenaçador:

I me'l donareu!

5. JO SÉ QUE ÉS AQUÍ

Milionària -Rosalia

Malastruc Corcavides, s'avança fins al prosceni per cantar entusiasmat:

MALASTRUC:

QUE JO SÉ QUE ÉS AQUÍ ENTRE AQUESTES ÀVIES
 TRAVESSANT EL CEL, TRAVESSANT ELS AIRES
 VAM VENIR VOLANT AMB VAIXELLS FANTASMA
 PER TENIR EL PODER QUE JO TANT SOMIAVA.
 I EL QUE VOLDRIA ÉS TENIR EL MEU PREMI
 DE TANT DE TEMPS I DE TANT LLUITAR
 PERÒ TOT AIXÒ SÉ QUE NO HO PUC FER
 FINS QUE PRENGUI ALS AVIS AQUEST PODER.
 I EL QUE VOLDRIA ÉS TENIR
 CORCAVIDES MAN!
 NOMÉS FA FALTA QUE ME'L DONEU
 CORCAVIDES MAN!
 AQUEST PODER NO ME L'AMAGUEU
 CORCAVIDES MAN!
 NOMÉS FA FALTA QUE ME'L DONEU
 CORCAVIDES MAN!
 AQUEST PODER NO ME L'AMAGUEU

QUE JO SÉ QUE ÉS AQUÍ ENTRE TANTES IAIES
 PERQUÈ SEMBLARÉ CUTRE PERÒ SOC LA BOMBA
 I PORTO BUSCANT-HO DE FA MOLTS ANYS
 I SÉ QUE ÉS AQUÍ EN AQUESTA CASA.
 I EL QUE VOLDRIA ÉS TENIR
 CORCAVIDES MAN!
 NOMÉS FA FALTA QUE ME'L DONEU
 CORCAVIDES MAN!
 AQUEST PODER NO ME L'AMAGUEU
 CORCAVIDES MAN!
 NOMÉS FA FALTA QUE ME'L DONEU
 CORCAVIDES MAN!
 AQUEST PODER NO ME L'AMAGUEU

La música continua però Malastruc ja no canta sinó que diu:

La meva tripulació i jo vam ser condemnats pels nostres crims al mar; condemnats a vagar per tota l'eternitat
 lluitant i destruint, buscant el poder.
 Tant de temps cercant-lo m'ha afinat l'olfacte, la set d'ambició. Per això quan vaig notar que en aquest racó de
 món es concentrava tanta força vaig llançar la meva nau contra vosaltres!
 Ara ja sé que posseïu el poder que busco. Només em cal descobrir la manera de robar-vos-el.
 I la trobaré!

Quan acaba la cançó, Malastruc Corcavides s'adreça de nou als seus pirates.

MALASTRUC:

Assegureu-vos que tot queda tancat abans de deslligar-los.
Cadenes? Nosaltres també estem a punt d'alliberar-nos de les nostres cadenes de fantasmes!
Vinga! A seguir celebrant-ho! Demà... ja parlarem! Bona nit!

Un parell de pirates (l'1 i el 2) obeeixen l'ordre del capità i marxen d'escena, brandant un enorme joc de claus que pengen d'una anella. Tots els altres pirates riuen i criden al voltant del seu capità; junts marxen contents, al ritme de "Rosalia". Els avis es queden al vaixell lligats, sols. En aquest moment entra en escena en Mateo, amb una llanterna encesa. Veu el panorama i es queda al·lucinat.

MATEO:

¿Alguien me puede explicar todo esto?

ABUELA CONCHITA:

¡Un niño! ¿Qué hace un niño en este almacén?

MATEO:

¿Qué hace un barco pirata en este almacén?

AVI PAU:

Amaga't! Si et veuen els pirates tindràs problemes! Tots tindrem problemes!

ABUELO JAVIER:

Ya tenemos problemas; ¿Chico, quién eres? Tu cara me resulta familiar.

MATEO:

Me llamo Mateo. He venido a buscarlos. Vi que en una foto aparecía este almacén y tuve una corazonada...

ABUELO JAVIER:

Pues acertaste; yo soy el abuelo Javier. Cuando nos largamos hace unos días propuse reunirnos aquí. Conozco este sitio desde pequeño.

En Mateo intenta deslligar els avis, però no pot.

MATEO:

¿Usted es el de la foto? *(La busca; no la porta)* ¡Ay, la dejó en el desván! ¡Puah! ¡Es imposible soltar estas cadenas...!

AVI RAMON:

No et preocupis; portem dies així: d'aquí a una estona ens deslligaran i ens portaran amb tots els altres avis...
Hola: em dic, Ramon.

ABUELA CONCHITA:

Yo soy Conchita ¿Has cenado, hijo?

AVI PAU:

I jo soc l'avi Pau.

MATEO:

Encantado... *(a Javier)* ¿Quién era el otro chaval...?

ABUELO JAVIER:

¿Qué chaval?

MATEO:

El de la foto; el que sale con usted...

ABUELO JAVIER:

¡Y tengo que saberlo sin ver la foto...! ¿Cómo has dicho que te llamas, hijo?

MATEO:

Mateo...

ABUELO JAVIER:

¿Mateo?

ABUELA CONCHITA:

¡Cuidado: vuelven los piratas!

Efectivament, tornen els pirates 1 i 2. En Mateo s'amaga com pot.

PIRATA 1:

Sempre ens toca a nosaltres assegurar les portes!

PIRATA 2:

Sí, sempre! No és just!

PIRATA 1:

Però mira què tinc...

Li mostra una ampolla. Mentre segueixen parlant alliberen els avis de les seves cadenes.

PIRATA 2:

Està buida!

PIRATA 1:

Els esperits no bevem...

PIRATA 2:

Ja... Ni esperit de vi...

PIRATA 1:

Però quan el capità aconsegueixi el poder podrem beure el que vulguem!

PIRATA 2:

Sí! Cacaolat i tot!

PIRATA 1 (sec, però no violent):

Vinga, iaies! Cap a fer nones. Ja sabeu on teniu les lliteres: a la bodega! Amb tots els altres avis!

Els avis comencen a caminar feixugament; clarament fan temps perquè marxin els pirates, que van davant seu parlant.

PIRATA 2:

Entre tu i jo... No sé quin poder poden tenir aquests “abueletes”; portem tota l’eternitat buscant el poder entre exèrcits de tota mena... I acabarà resultant que aquesta colla són més forts que ningú?

PIRATA 1:

Jo que sé! Tu refia’t del capità Corcavides!

PIRATA 2:

Sí! Més ens val...

PIRATA 1:

Quan vam aterrar amb el vaixell en aquest magatzem ho tenia claríssim!

PIRATA 2:

S’ha de tenir molt clar per capturar quaranta avis i àvies...

PIRATA 1:

En Corcavides!

Els dos pirates surten d’escena cantant la cançó del seu capità, despreocupant-se dels avis. Quan són fora els avis fan senyals a Mateo perquè surti.

MATEO:

No entiendo nada ¿Se fueron ustedes o los secuestraron estos tipos locos?

AVI PAU:

Les dues coses.

AVI RAMON:

Nosaltres vam decidir escapar-nos de casa per donar una lliçó a les nostres famílies; volíem que ens trobessin a faltar...

MATEO:

Pues lo han conseguido...

AVI PAU:

Ja, sí... Vam venir al magatzem de l’avi Javier per passar-hi una estona. Volíem tornar el mateix vespre, però just quan anàvem a sortir una boira espessa...

AVI RAMON:

Com la de Mollerussa!

AVI PAU

Home! Tant no, Ramon! El cas és que la boira va omplir tot el magatzem i va aparèixer aquest vaixell ple de pirates espantosos, amb el capità Corcavides enmig d’ells, rient com un boig.

AVI RAMON:

Sí! jo al principi em vaig pensar que era una òpera de Wagner...

Els altres se'l miren estranyats...

*“L’holandès errant”... Però quan se’ns van tirar a sobre ja vaig veure que una tragèdia ho era, però una òpera...
no...*

ABUELO JAVIER:

Nos capturaron y nos encadenaron.

AVI PAU:

I no paren de dir-nos que ens prendran el poder i no sé què més...

AVI RAMON:

Quin poder podem tenir, si ja no tenim res...

ABUELA CONCHITA:

Por eso nos fuimos; no nos quedaba nada...

MATEO:

Pues la gente está muy triste...

ABUELA CONCHITA:

Y nosotros también, Mateo; ¿Qué te crees? Pero lo tuvimos que hacer...

MATEO:

¿Por qué?

ABUELA CONCHITA:

Porque nuestras familias estaban tan ocupadas con sus pantallitas y sus cosas que no tenían tiempo para nosotros, ni nos visitaban, ni...

AVI PAU:

Tu cuides els teus avis, Mateo?

MATEO:

Yo perdí a mis abuelos -bueno, tengo uno, pero casi no lo conozco; es un investigador, un científico aventurero y siempre está viajando...

AVI PAU:

Oh...

MATEO:

Por eso cuando vi tan tristes a todos los niños pensé que tenía que ayudarles: no quería que se quedaran sin abuelos, como yo... Y se me ocurrió subir al desván donde mis padres guardan recuerdos de mis abuelos. Creía que allí encontraría alguna pista... Y vi esa foto del almacén que me ha traído hasta aquí...

AVI PAU:

Nano, ets molt espavilat!

ABUELO JAVIER

¿Cómo se llama tu abuelo, Mateo?

MATEO:

Joan...

Davant d'aquesta resposta en Javier somriu i calla.

MATEO:

Lo último que sabemos de él es que participó en la primera expedición tripulada a Marte, a las órdenes del comandante Nil...

ABUELO JAVIER:

Una expedición de diez años...

MATEO:

... que acabó en abril... Nos escribió para decir que había ido bien, pero ya no hemos vuelto a saber nada más de él... Estará metido en sus experimentos...

ABUELO JAVIER:

O sea que no tienes ni idea de lo que es un abuelo, ¿verdad?

En Mateo nega amb el cap, entristit. Els avis es miren entre ells, còmplices.

Pues ahora lo sabrás: escucha.

6. TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO

The lazy song - Bruno Mars

Entren en escena un munt d'avis i àvies, a més dels anteriors. Cadascun representarà una faceta dels avis: la saviesa, la bondat, la humanitat, la memòria viva, els valors.

Desfilen els avis que expliquen contes, els qui donen bons consells (abriga't, etc), els qui escolten, els qui acaricien, els qui fan regals, pastissos, els qui saben fer trucs de màgia, etc...)...

ABUELO JAVIER:

TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO
NUNCA LO PODRÁS OLVIDAR
ASÍ QUE PRESTA ATENCIÓN
ESCUCHA BIEN ESTA CANCIÓN, PORQUE
TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO
OH

UN ABUELO ES EL MEJOR INVENTO DE TODA LA HISTORIA
ES UN DISCO DURO, GUARDA TODO EN SU MEMORIA
PREGÚNTALE ALGO Y VERÁS

MATEO:

¿Cuántos años tiene Viaró?

AVI SAVI:

Cinquanta-sis!

MATEO:

¡Guau!

ABUELO JAVIER

NOSOTROS NUNCA ELEGIMOS SER DE LETRAS O DE CIENCIAS
LO IMPORTANTE ES COLECCIONAR EXPERIENCIAS
SIEMPRE HAY ALGO POR APRENDER

ABUELO JAVIER:

OHH
TE SONRÍE
TE ESCUCHA
TE QUIERE DE VERDAD

TOTS:

TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO
NUNCA LO PODRÁS OLVIDAR
ASÍ QUE PRESTA ATENCIÓN
ESCUCHA BIEN ESTA CANCIÓN, PORQUE

TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO

MATEO

Y... ¿Una abuela?

ÀVIA

Vinga, que ara ens toca a nosaltres
Ho porteu tot? Toppers, bufandes, abrics.

(Donen al Mateo les bufandes, abrics i toppers)

Segur que tens gana i fred.

Ai angelet, no pateixis!

ABUELO JAVIER

UNA ABUELA ES TAN BUENA QUE HACE LA VIDA MÁS FÁCIL
LOS PADRES APROVECHAN, ES COMO UN CANGURO GRATIS
SUS CARICIAS SABEN A MIEL

ÀVIA

En vols més?

MATEO

¡Gracias, estoy bien!

ABUELO JAVIER

CUENTAN LOS MEJORES CUENTOS Y ADEMÁS LO HACEN CON GRACIA
SIEMPRE TIENEN DE TODO COMO POR ARTE DE MAGIA
NO SE CANSAN NUNCA JAMÁS

MATEO

¡Qué pasada!

ABUELO JAVIER:

OHH

TE ENTIENDEN

TE ABRAZAN

TE QUIEREN DE VERDAD

TOTS:

TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO
NUNCA LO PODRÁS OLVIDAR
ASÍ QUE PRESTA ATENCIÓN
ESCUCHA BIEN ESTA CANCIÓN, PORQUE
TE VOY A ENSEÑAR QUÉ ES UN ABUELO

MATEO

TENÉIS QUE VOLVER

ABUELO JAVIER

NO LO PODEMOS HACER

TODOS

NO, NO, NO, NO, NO, NO NO, NO NOOO

MATEO

AUNQUE LO PUEDO ENTENDER
LA SOCIEDAD TIENE QUE APRENDER

TODOS

YE, YE, YE, YE, YE, YE YE, YE YEEEEAH

MATEO

YA SÉ LO QUE ES UN ABUELO
NUNCA LO PODRÉ OLVIDAR
SI EL MUNDO TUVIERA EL VALOR
DE ESCUCHAR ESTA CANCIÓN
SI SUPIERAN LO QUE ES UN ABUELO

7. TÚ SIEMPRE ESTÁS

Amar pelos dois -Salvador Sobral

MATEO:

Creo que empiezo a entender de qué va el rollo ese del “poder de los abuelos”... ¡Qué pena que yo no tenga abuelos...!

ABUELO JAVIER:

Sí los tienes; todos tenemos: aquí en la Tierra, cerca o lejos...

MATEO:

¿En Marte?

ABUELO JAVIER:

O en el Cielo. Y cuando ya no están los echamos tanto de menos...

MATEO:

¿Por qué sonrío?

ABUELO JAVIER:

Pienso en Paula.

MATEO:

¿Es su abuela?

ABUELO JAVIER:

No; es mi esposa. Murió hace apenas dos años...

MATEO:

Lo siento...

ABUELO JAVIER:

Estuvimos casados más de medio siglo, así que... imagínate. No es fácil vivir sin ella...

S'apaguen els llums i només queda encerclat per un focus l'avi Javier, i en Mateo en penombra.

La pantalla projecta escenes de la vida domèstica fetes amb ombres sobre un fons blau elèctric. L'avi Javier canta:

LA OIGO CANTAR
LA VEO PINTAR
UN CUADRO QUE NO TERMINÓ.
Y HUELE A PASTEL
DE FRESAS Y MIEL
AQUEL QUE INVENTÓ PARA MÍ.

YA SÉ “CUÍDAME LAS FLORES
TIENES QUE REGARLAS,
QUE HOY NO HARÉ LLOVER”.
YA VES QUE AÚN SIGUES A MI LADO
QUE TÚ NUNCA TE FUISTE
QUE TÚ SIEMPRE ESTÁS.

L'avi Javier agafa un abric i hi balla un vals com si ho fes amb la seva esposa. De seguida el repliquen una dotzena de ballarins vestits amb frac, ballant també amb altres abrics de colrs diferents cadascun. L'avi deixa de ballar quan torna a cantar, tot seguit, els ballarins seguiran la coreografia de vals fins al final de la cançó.

YA SÉ QUE SI CIERRO LOS OJOS
PUEDO VER LOS TUYOS
QUE ME ESTÁN MIRANDO A MÍ.
YA VES, SI LLORO SOBRE TUS FLORES
ES PORQUE TE AÑORO
Y EN EL CIELO TE VERÉ.

Y MI CORAZÓN TE PIDE PERDÓN
PORQUE CADA VEZ
QUE CALLÉ ME PERDÍ
ESE MOMENTO QUE NO VOLVERÁ:
MIRARTE Y DECIR
QUE TE QUIERO, MI AMOR.

8. REPETEIX-LA!

Troublemaker -Olly Murs

Els llums s'encenen i retornem a l'escenificació precedent. En Mateo abraça a l'avi Javier, el qual s'eixuga una llàgrima; però l'avi de seguida recupera el seu to optimista i vital.

MATEO:

Lo siento, abuelo...

ABUELO JAVIER:

Gracias... ¿Por qué me miras así? ¿Qué te pasa?

En Mateo no es veu amb cor de dir res. Està emocionat.

MATEO:

Usted no se morirá, ¿verdad?

ABUELO JAVIER:

¡Pues claro! Pero bueno, espero que eso pase dentro de mucho tiempo...

MATEO:

¿Cuántos años tiene?

ABUELO JAVIER:

No lo sé.

MATEO:

¿No lo sabe?

ABUELO JAVIER:

No. Sé cuántos años ya no tengo. Los que tengo, solo Dios los sabe...

De sobte es fixa en l'avi Joan, que l'avi Pau ha portat fins al centre de l'escena, amb una cadira de rodes. En Joan, amb Alzheimer, actua sempre absent, pràcticament immòbil. Només sembla despertar-se un instant -de tant en tant- per reclamar quelcom que ha perdut.

MATEO:

¿Quién es ese señor de la silla de ruedas?

ABUELA CONCHITA:

¿Sabes, Mateo? Algunas veces los abuelos nos dejan... sin irse.

MATEO

¿Qué quiere decir? No lo entiendo...

ABUELO JAVIER:

La abuela Conchita se refiere a personas como el abuelo Félix¹...

AVI JOAN:

On és? L'he perdut? Algú sap on l'he deixat?

MATEO:

¿Qué le pasa? ¿Está enfermo?

ABUELO JAVIER:

Sí. Hay personas como él que, cuando se hacen mayores, empiezan a olvidar algunas cosas, y luego bastantes, o muchas... o todas.

MATEO:

¿Y no recuerda nada?

AVI PAU:

No. Només repeteix tot el dia que ha perdut alguna cosa que no troba... i com que no sabem què ha perdut...

AVI JOAN:

Algú sap on l'he deixat? Ara arribaré tard...

MATEO:

¡Uf, pobre! Cuidarlo también tiene que ser complicado, ¿no?

ABUELO JAVIER:

Es... intenso...

MATEO:

¡Da mucha pena...! Nunca había visto a nadie así...

En Mateo gesticula davant de l'avi Joan i observa com el vell ni s'immuta, absent.

AVI JOAN:

On és?

MATEO (amb pena):

Si lo dejáramos en un rincón no se daría ni cuenta...

ABUELA CONCHITA:

No; pero eso estaría mal.

MATEO:

¡Claro!

ABUELA CONCHITA:

¹ Els avis anomenen Fèlix a l'avi Joan; només Javier coneix el seu nom veritable.

...y nos perderíamos la oportunidad de cuidar de él; el abuelo Félix es un regalo porque saca lo mejor de cada uno de nosotros.

AVI RAMON:

Clar! I a més a més, tothom mereix ser estimat, oi Fèlix?

En Mateo es mira l'avi Joan amb gest compassiu.

AVI JOAN:

L'he perdut: algú l'ha vist?

MATEO:

Pero a veces... ¿No se os hace un poco... pesado?

AVI PAU:

Saps què, Mateo? Quan l'avi Javier el va portar a la residència no tenia nom; no sabem com es diu: li vam posar Fèlix perquè amb ell ens esforcem per estar feliços...

AVI RAMON:

Exacte. No pots canviar la realitat però sí la forma com l'afrontes; si vols pots fer que sigui molt divertida.

Escolta:

Comença la peça musical amb els avis ballant amb l'avi Joan al centre. La cançó està esquitxada -de tant en tant- amb frases de l'avi Joan com ara "On és? On l'he deixat? L'he perdut!, Arribaré tard" i similars.

AVI RAMON:

TU M'HO REPETEIXES

TU M'HO REPETEIXES

AVI PAU (al Mateo):

TU ESCOLTA EL QUE T'HE DE DIR

AVI JOAN:

On deu ser?

AVI PAU:

QUAN ELS AVIS ENS FEM GRANS NO TOT VA COM ABANS

QUAN NO ET FA MAL EL DIT T'ENRAMPES BADALLANT.

AIXÍ QUE NO SAPS MAI AMB QUIN "AI!" ET LLEVARÀS

NO SÉ SI 'PILLES' DE QUÈ ESTIC PARLANT

OH OH OH.

TOTS

MIRA REPETEIX-LA, SÍ

ÉS L'AVI MÉS GUAI!

OH OH OH

NO SAP QUÈ HA PERDUT PERÒ HO TROBAREM.

SI QUE HO TROBAREM!

AVI JOAN:

L'he perdut: algú l'ha trobat?

AVI PAU:

VES A SABER QUÈ ÉS EL QUE HA OBLIDAT.

OH OH OH

EN FÈLIX: L'AVI MÉS FAMÓS DEL CASAL!

AVI JOAN:

Algú sap on l'he deixat?

AVI RAMON:

LI DIC BON DIA I JA M'HA OBLIDAT

OH OH OH

SOMRIC COM MAI I EL TORNO A SALUDAR!

AVI JOAN:

Ara arribaré tard...

AVI PAU:

ES COM SI SEMPRE ANÉS PENSANT I RUMIANT

ÉS COM BUSCAR UN INDRET SABENT QUE T'HAS PERDUT

ÉS COM SI JO I TU NO FÓSSIM TU NI JO

COM SI ENS TROBÉSSIM JUNTS PER PRIMER COP

OH OH OH

AVI JOAN:

Algú l'ha vist?

TOTS

MIRA REPETEIX-LA, SÍ

ÉS L'AVI MÉS GUAI!

OH OH OH

NO SAP QUÈ HA PERDUT PERÒ HO TROBAREM.

SI QUE HO TROBAREM!

AVI JOAN:

On l'he deixat?

AVI PAU:

NO ENS CAL SABER QUÈ ÉS EL QUÈ HA PASSAT

OH OH OH

NOMÉS FA FALTA TENIR UN COR BEN GRAN

TOTS

REPETEIX-LA

AVI RAMON:

LI DIC BON DIA I JA M'HA OBLIDAT

OH OH OH

SOMRIC COM MAI I EL TORNO A SALUDAR!

AVI JOAN:

Algú l'ha vist?

TOTS

REPETEIX-LA

AVI PAU:

QUAN LI PREGUNTO QUE COM ENS HA ANAT

OH OH OH

I ELL ENS DIU QUE BÉ QUE S'HO HA PASSAT

AVI JOAN:

Algú l'ha vist?

TOTS

REPETEIX-LA

AVI RAMON:

I QUAN PREGUNTA COM ENS HA ANAT

OH OH OH

I JO LI DIC QUE BÉ M'HO HE PASSAT.

AVI JOAN:

On l'he posat?

TOTS

REPETEIX-LA

ABUELO RAPERO:

UNA Y OTRA VEZ

Y TE PREGUNTARÁS “¿POR QUÉ LO HACÉIS?”

Y LA VERDAD ES QUE NO LO SÉ

PERO CON ÉL, PUEDES SER QUIEN QUIERAS SER

NUNCA HE VIAJADO TANTO

MI IMAGINACIÓN VOLANDO

PASAMOS TAN BUENOS RATOS

CUANDO ESTAMOS CON ÉL

Y CADA DÍA NOS JUNTAMOS

NO SABEMOS QUÉ BUSCAMOS

PERO SIEMPRE LO ENCONTRAMOS

CUANDO ESTAMOS CON ÉL

ASÍ QUE RE-REPÍTELA RE-RECUERDA QUE

TU-TU VIDA ES UNA HISTORIA ASÍ QUE ESCRÍBELA

VÍVELA, SIEMPRE HAY ALGO QUE APRENDER

AHORA YA SABES LO QUE TIENES QUE HACER

TOTS

REPETEIX-LA

ABUELO JAVIER

NO ESTIC SEGUR QUE ELL EM PUGUI SENTIR
OH OH OH
PERÒ EL QUE JO SENTO NO T'HO PUC NI DIR

AVI JOAN:

Faré tard!

TOTS

REPETEIX-LA

AVI PAU:

ÉS PER AIXÒ QUE TOTS L'ESTIMEM TANT
OH OH OH
POTSER NO SAP QUI SOM, QUI TÉ AL VOLTANT

AVI RAMON:

I TU QUE ET PENSES QUE ELL ESTÀ BUSCANT?
OH OH OH
JO CREC QUE ÉS TENIR-TE AL SEU DAVANT

AVI JOAN:

On deu ser?

TOTS

REPETEIX-LA

AVI PAU:

I ÉS QUE CUIDAR-LO A MI EM DONA TANT
OH OH OH
ÉS LA RESPOSTA A QUÈ VOL DIR ESTIMAR

AVI JOAN:

L'he perdut!

TOTS

REPETEIX-LA

9. PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA AL CAP?

Sir Duke -Stevie Wonder

Acabat el ball en Mateo i els avis es retroben enmig de l'escena. En Mateo està emocionat: amb aquestes tres cançons ha "descobert" què i com són els avis.

MATEO (per a ell mateix):

¡Cómo me hubiera gustado tener un abuelo como el abuelo Javier...!

AVI RAMON:

Escolta, marrec: els pirates poden tornar d'un moment a un altre. I si et troben hem begut oli.

ABUELA CONCHITA:

Es cierto: tienes que huir...

MATEO:

No puedo: los piratas han cerrado todas las puertas...

ABUELA CONCHITA

Sí, pero hay un conducto de aire por el que puedes escapar...

MATEO:

¿Y por qué no nos vamos todos?

ABUELO JAVIER:

Ojalá pudiéramos. Pero aquel agujero está demasiado alto para nosotros... y no todos podemos pasar por ahí...

AVI RAMON:

Em moro de ganes de tornar a casa.

AVI PAU:

I jo a la residència! No t'imagines com em mimen, allà!

MATEO:

Pues la gente se piensa que no queréis volver; que ya no les queréis...

ABUELA CONCHITA:

¿Cómo quieres que un abuelo deje de querer a su familia?

En Mateo ajup el cap; pensa en el seu avi. Els avis continuen la seva reflexió.

AVI RAMON:

Només volíem que ens trobessin a faltar.

AVI PAU:

Estàvem a punt de tornar i el pirata Malastruc ens va segrestar...

ABUELA CONCHITA:

Tienes que salvarnos tú, Mateo. Volver a casa y pedir auxilio.

MATEO:

¿Y si no me hacen caso? Últimamente está todo el mundo como enfadado y a su bola...

ABUELA CONCHITA:

Precisamente por eso nos necesitan: les falta nuestro cariño...

AVI PAU:

La nostra paciència...

ABUELA CONCHITA:

Nuestra escucha, nuestros consejos, nuestra experiencia...

AVI RAMON:

El nostre temps...

ABUELO JAVIER:

Los abuelos somos las raíces...

ABUELA CONCHITA:

Por eso están así, Mateo: perdidos; les faltamos nosotros, los abuelos.

ABUELO JAVIER:

Haz que se den cuenta: díselo.

MATEO:

Eso tiene un nombre...

MATEO i ABUELO JAVIER, ahora:

¡Conectar los puntos!

ABUELA CONCHITA:

¡Vaya! ¡Habéis dicho lo mismo...!

Al nen se li il·lumina la cara. L'avi Javier li somriu.

MATEO:

Como papá...

Se sent com arriben els pirates.

AVI PAU:

Els pirates! Corre, Mateo, no t'entretenguis.

Els pirates entren en escena: agafen a dos o tres avis i els asseuen en butaques, lligant-los amb grillons les mans i els peus. Del sostre es despenyen una mena de cascos que col·loquen damunt dels caps dels pobres avis. EL pirata Corcavides acciona palanques d'una màquina i se suposa que xucla amb els cascos l'energia dels avis.

A mesura que els avis es debilitin seran reemplaçats per altres avis; als afectats se'ls enduen avis i àvies amics. Però Corcavides no està content perquè no aconsegueix el poder que vol. Cada cop s'enfada més.

Tot això passa mentre l'avi Javier, en primer terme, ho canta a Mateo (per tant estan tots dos fora d'escena) fins que els pirates agafen a l'avi Javier i en Mateo se'n va.

Com que els pirates operen amb aparells extravagants, tubs i cables, alguns d'ells poden usar-los com a instruments de vent (la cançó té seccions de vent molt potents), accentuant el clima esbojarrat de la peça.

AVI PAU:

MALASTRUC VOL EL QUE NO POT SER
VOL XUCLAR UN PODER QUE ELL NO TÉ.

ABUELO JAVIER:

AUN NO SABE QUE ES EL CORAZÓN
EL TESORO QUE JAMÁS TENDRÁ.

MALASTRUC:

AQUELLS TRES AVIS DEL RACÓ
QUE SIGUIN ELS PRIMERS:
A LES CADIRES, AMB EL CASC!
QUE VULL EL SEU PODER!

Una de les àvies escollides és Conchita, que s'asseu i rep la "descàrrega" sense que en surti malparada: al contrari, li sembla que ha passat per la perruqueria.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):

PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?

ABUELA CONCHITA:

ESTO ES COMO IR A LA PELU, CHICAS

Els pirates agafen ara a l'avi Javier, entre altres; però per a la posada en escena a Mateo "no el veuen" en cap moment, com si ja hagués marxat abans.

MATEO:

Volveré enseguida. Adiós abuelos; adiós abuelo... Javier.

ABUELO JAVIER:,KÑOÓÑLL

Mateo: sé que lo conseguirás ¡Conecta los puntos! Y cuando vuelvas... te contaré una cosa...

MATEO:

¿Qué?

ABUELO JAVIER

Cuando vuelvas. Y trae esa foto... Adiós.

MATEO:

Adiós.

MATEO:

VOLVERÉ NO OS QUEDAREIS AQUÍ
ENCERRADOS NI UNA NOCHE MÁS.
MONTARÉ UN ENORME BATALLÓN
DE MIL NIÑOS QUE OS RESCATARÁN.

Mateo desapareix d'escena.

MALASTRUC:

PORTEU-ME UN ALTRE GRUP DE VELL
I FEU-LOS SEURE AQUÍ!
POSEU POTÈNCIA AL CENT PER CENT!
JO VULL EL SEU PODER!

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):

PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):

PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

Els pirates asseuen a Javier a la butaca amb el casc al damunt. Com en els altres casos, Malastruc no aconsegueix el que pretén.

MALASTRUC:

No hi ha manera! I no ho entenc! Tots aquests avis junts tenen una força enorme! I no la puc xuclar! D'on la treuen? D'on us ve? Si no la tinc no podrem descansar mai tranquils! L'he de tenir! He d'aconseguir-la! Poseu les màquines a la màxima potència!

PIRATA 1:

A la màxima? No és perillós, capità?

MALASTRUC:

I que no ho som de perillosos, els pirates? A la màxima potència, he dit!

Els pirates obeeixen. Salten espurnes de tot arreu. Comença a sonar un brunzit que anirà essent més i més agut. Ben al contrari del que vol Corcavides els avis surten de la cadira més contents i enèrgics.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

GRUP D'AVIS (O AVI OLEGUER):
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA
PERQUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA A SOBRE
PER QUÈ ENS POSA AQUESTA OLLA?
NO TINDRÀ PAS EL QUE VOL, EL POBRE.

El brunzit de màquina escalfant-se a pressió augmenta i augmenta; els pirates intenten frenar-lo sense èxit fins que es genera una gran explosió i tot queda a les fosques.

10. OH, NIT DE JOIA!

Oh, holly night! -Mariah Carey

Sorolls de carrer, de trànsit, de gent.

L'escenari s'il·lumina com un carrer engalanat de llums de Nadal. Hi ha gent que creua l'escena, alguns amb regals. Tothom abrigat i amb pressa. Entra en Mateo i intenta, en va, aturar la gent: ningú vol escoltar-lo. El brogit del carrer tapa el que Mateo intenta dir-los.

De seguida se n'adona que no aconseguirà res, i es queda assegut enmig de l'escena, capcot. Alhora que això passa l'escena es va buidant; al final només queda en Mateo i un nen molt petit que se li apropa; al fons, un grup de nens d'una coral de carrer amb la seva directora, intenta escalfar-se del fred.

NEN DE LA CORAL:

¿Qué te pasa?

MATEO:

Que nadie me cree: estoy diciendo a todo el mundo que los abuelos están secuestrados y no me hacen ni caso; ni me escuchan...

NEN DE LA CORAL:

¿Dónde está Jesús en esta Fiesta?

MATEO:

¿Qué?

NEN DE LA CORAL:

Jesús. Ven: canta con nosotros. Cántale a Él. Él siempre escucha.

El nen torna al seu grup, parla breument amb la directora, la qual endreça els nens i comencen a cantar.

Al principi ningú s'aturarà a escoltar-los, però de mica en mica els nens s'hi aniran apropant i muntaran un Pessebre al costat de la coral, que quedarà complet al final de la nadala.

SOLISTA (i CORAL, quan pertoqui):

OH, NIT DE JOIA
EL CEL S'OMPLE D'ESTRELLES
PER ANUNCIAR
QUE JESÚS ÉS NAT.
EL MÓN AVUI
COMENÇA A DESPERTAR-SE
DE LA FOSCOR
A LA LLUM MÉS BRILLANT.
UN COR DE VEUS
DE PASTORETS I ÀNGELS
ESCAMPA ARREU
AQUESTA BONA NOVA:
GLÒRIA AL SENYOR
NASCUT A L'ESTABLIA.

OH, SANT NADAL
HI HA PAU
PER TOT EL MÓN

OH, SANT NADAL
OH SANT
OH, SANT NADAL

Durant aquest interludi sense cantar Mateo es gira cap als nens que estan fent el Pessebre i els parla:

MATEO:

¡Escuchad! ¡Escuchad todos! me tenéis que ayudar a rescatar a los abuelos. La gente mayor no me hace caso, pero sé que puedo contar con vosotros: ¿no es cierto?

Tots els nens criden:

NENS:

¡Sí!

UN COR DE VEUS
DE PASTORETS I ÀNGELS
ESCAMPA ARREU
AQUESTA BONA NOVA:
GLÒRIA AL SENYOR
NASCUT A L'ESTABLIA.

OH, SANT NADAL
HI HA PAU
PER TOT EL MÓN

OH, SANT NADAL
OH SANT
OH, SANT NADAL

La coral es dissol entre la massa de gent; el trànsit torna. Només es queda al costat de Mateo el nen petit, donant-li la mà.

NEN DE LA CORAL:

¿Has hecho la carta a los Reyes?

MATEO:

¡Claro! ¡Hace días! ¿Por qué?

NEN DE LA CORAL:

¿No crees que sería buena idea poner en la carta que quieras que vuelvan los abuelos?

MATEO:

¡Oh! ¿Buena idea, dices? ¡Es un pasote de idea! Pero ya mandé mi carta...

NEN DE LA CORAL:

¿Y qué?

MATEO:

Que los Reyes pasan esta noche...

NEN DE LA CORAL:

Por eso...

MATEO:

¿Tengo tiempo? ¿La leerán?

NEN DE LA CORAL:

Los Reyes Magos leen todas las cartas...

MATEO:

¿De verdad? ¿Y tú cómo lo sabes?

El nen petit li fa un somriure eloqüent.

¿Eres un paje real?

NEN DE LA CORAL (a qui ara hem d'anomenar PATGE, no?)

¡Conecta los puntos! ¡Sí! Soy un paje del rey Melchor.

MATEO:

¡No me lo puedo creer!

NEN PATGE:

Tú escribe la carta y yo se la daré. ¡Venga!

MATEO:

¡Esto es increíble!

NEN PATGE:

Te he dicho que pusieras a Jesús ¿No?

En Mateo rebusca i treu de l'abric un tros de paper i un llapis. Es llança a terra i comença a escriure. El nen-patge se'l mira tot divertit.

NEN PATGE:

Haz buena letra ¿Vale?

MATEO:

¡Sí, sí! Pero es que estoy tan nervioso!

Comença a escriure.

¿Te imaginas que todos los niños pidieran lo mismo que yo en sus cartas?

NEN PATGE:

Pídelo...

MATEO:

¿Cómo?

NEN PATGE:

Tú pídelo. Los Reyes son magos ¿No?

En Mateo es llança a escriure de nou. De seguida l'acaba (pel que veurem a la canço següent, escriu tres frases, com qui diu).

MATEO:

No tengo sobre...

NEN PATGE:

No importa. Dámela. Me voy corriendo o al final la carta no llegará al rey Melchor.

MATEO:

¡Gracias! ¡Muchas gracias!

NEN PATGE:

A ti por lo que haces por los abuelos. Venga: vete a dormir. Mañana te esperan en el almacén. Se lo has prometido. ¡Buenas noches, Mateo!

El patge marxa tant de pressa que en Mateo no té ni temps d'acomiar-se'n. Fa un gest de victòria amb el puny i se'n va per l'altra banda. De fet tots dos personatges han desaparegut del cercle de llum per cada banda; en realitat estan a escena, un a cada racó i s'il·luminaran a partir del número següent.

11. CARTA URGENTE AL REY MELCHOR

Up -Olly Murs

La il·luminació dels dos racons ens mostra d'una banda el patge donant al rei Melcior la carta; de l'altra en Mateo, dempeus, neguitós.

El centre de l'escena l'omplen patges del rei Melcior carregant regals i llegint cartes.

(en cursiva poso expressions parlades que el personatge diu per a si mateix)

MELCHOR:

QUERIDO REY MELCHOR
SE ACORDARÁ DE MÍ. *POR SUPUESTO...*
ME GUSTARÍA CAMBIAR
TODO LO QUE PEDÍ.

YA NO QUIERO UN BALÓN.
NO QUIERO VIAJAR. *CÓMO...?*
QUIERO DE CORAZÓN
QUÉ LOS ABUELOS VUELVAN A SU HOGAR
QUÉ LOS ABUELOS VUELVAN A SU HOGAR.

MATEO:

YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN,
LAS TRISTEZAS CESARÁN.
LA GENTE NO PARA DE HUIR
SIN DIRECCIÓN, SIN DÓNDE IR.
VIDA SIN RUMBO,
SIN UN REFERENTE
QUE HAGA DEL PRESENTE
UN LUGAR MEJOR.
YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN.
QUERIDOS REYES MAGOS, NO PUEDE HABER REGALO MEJOR.

MELCHOR:

LE QUIERO RECORDAR
QUE ME HE PORTADO BIEN. *SÍ...*
CUIDANDO DE MI HOGAR
Y PONIENDO EL BELÉN.

LOS DOS:

ASÍ QUE ENTRE LOS DOS,
LE PIDO MAJESTAD,
LO PODEMOS LOGRAR. JUNTOS.
CON SU PODER Y CON MI VOLUNTAD.
CON SU PODER Y CON MI VOLUNTAD.

YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN,
LAS TRISTEZAS CESARÁN.
LA GENTE NO PARA DE HUIR
SIN DIRECCIÓN, SIN DÓNDE IR.

MATEO:
VIDA SIN RUMBO,

MELCHOR:
SIN UN REFERENTE

MATEO
QUE HAGA DEL PRESENTE

LOS DOS:
UN LUGAR MEJOR.

MATEO:
YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN.
QUERIDOS REYES MAGOS,

LOS DOS:
NO PUEDE HABER REGALO MEJOR.

MATEO:
YA VERÉIS,
VOLVERÉIS,
CAMBIARÉIS LA CIUDAD.

RECORDARÁN,
VOLVERÁN
A CELEBRAR NAVIDAD.

YA VERÉIS,
VOLVERÉIS,
CAMBIARÉIS LA CIUDAD.

RECORDARÁN,
VOLVERÁN
A CANTAR!

LOS DOS:
YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH
YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH
YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH

MATEO
VAMOS A CANTAR!

LOS DOS:

YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH
YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH
YEAH YEAH YEAH YEAH YEAH

YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN,
LAS TRISTEZAS CESARÁN.
LA GENTE NO PARA DE HUIR
SIN DIRECCIÓN, SIN DÓNDE IR.

MATEO:

VIDA SIN RUMBO,

MELCHOR

SIN UN REFERENTE

MATEO

QUE HAGA DEL PRESENTE

LOS DOS:

UN LUGAR MEJOR.

MATEO:

YO TENGO FE EN QUE VOLVERÁN.
QUERIDOS REYES MAGOS,

LOS DOS:

NO PUEDE HABER REGALO MEJOR.

S'apaguen els llums de cop.

12. ¡SUELTA A LOS ABUELOS!

Bad guy - Billie Eilish

De seguida es tornen a encendre, ara molt lentament, mostrant una matinada. El fons de l'escena torna a mostrar l'exterior del magatzem.

En mateo respira fons per carregar-se de valor i s'apropa al forat de ventilació; s'hi fica i el decorat es transforma en l'interior, a les fosques. En Mateo encén la llanterna del mòbil i topa amb uns peus. S'encenen tots els llums i veiem que Mateo està davant de Malastruc i tots els seus pirates.

S'aixeca i, sense por, els diu:

MATEO:

¡Hola! Soy Mateo Montoya: tú secuestraste a los abuelos. Prepárate a morir... digo, ¡Déjalos ir!

MALASTRUC:

Ui! Que valent! Tens cent exèrcits esperant-te a fora?

MATEU:

Tengo la carta de los Reyes Magos...

MALASTRUC:

I ja està? Mira com tremolem...

Tots els pirates es riuen de Mateo, però ell no s'arronsa. Els pirates envolten el nen, rient-se d'ell.

MALASTRUC:

QUÈ DIUS? QUÈ FAS? QUÈ T'HAS PENSAT?
TU SOL? TU CREUS QUE ENS POTS GUANYAR?
NO SAPS A QUI TENS AL DAVANT:
JO SOC EN MALASTRUC.
POBRET NO FAS CAP POR
NO, NO, NOIET NO HI HA COLOR
VA SURT QUE NO, NO PUC PERDRE MÉS TEMPS
PARLANT AMB UN MARREC.

MATEO:

SUELTA A LOS ABUELOS
ESTOY HABLANDO EN SERIO
NO ME VOY SIN ELLOS
DEJA A LOS ABUELOS.

MALASTRUC:

TU SOMIES
SAPS QUE SOM PIRATES!

MATEO:

¿HE OÍDO RATAS?
VOY A ABRIR LAS PUERTAS

MALASTRUC:
TU I QUANTS MÉS, EH?

Apareixen de sobte tots els nens del poble, sorprenent els pirates que reculen immediatament, com empesos per una força enorme. Mateo mateix se sorprèn moltíssim perquè no els esperava.

Un dels nens crida:

NOI ESTERNOCLIDOMASTOIDAL²:
Tots nosaltres!

² Li he posat aquest nom al personatge només per tocar els nassos al sofert director d'actors (que a més és un tio encantador i no té culpa de res...), perquè quan l'hagi de citar als assajos i a escena ho tingui una miqueta més complicat. Oi que soc mala persona?

13. NUESTRO MEJOR REGALO

Don't stop believin' - Glee

*Tots els nens que han aparegut en escena es planten amb posat desafiant davant dels pirates, que se senten atemorits i dominats de seguida. S'aniran arronsant com els dimonis dels Pastorets quan apareix l'àngel...
Els dos nois que canten actuen com a portaveus de tots els nens, i canten a Corcavides i als avis, segons s'indiqui.
La resta de nens fan els cors.*

NOI ÀCID RIBONUCLEIC³ (A Mateo):

Esta mañana, junto a nuestros regalos hemos encontrado un mensaje de los reyes Magos: "Id al almacén: Mateo os necesita a todos".

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL

Avis: estem avergonyits d'això que hem fet...

AVI PAU:

Ens n'alegrem, nois...

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL

Us n'alegreu?

AVI PAU:

Sí perquè si no estiguéssiu penedits no podríeu demanar perdó...

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL:

Gràcies àvies, avis; Gràcies i perdó. Sou el nostre millor regal!

MALASTRUC CORCAVIDES:

De què va tot això? Perdó? Perdó és una paraula fastigosa!

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL:

Tu sí que ets fastigós, peix bullit!

MALASTRUC CORCAVIDES:

Com t'hi atreveixes?

NOI ÀCID RIBONUCLEIC (A Corcavides i els seus pirates)

YA ESTAMOS AQUÍ
ESTE ES VUESTRO FIN.

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL (Als avis):

NO HEU DE PATIR MÉS:
US RESCATAREM.

(A Corcavides i els seus pirates)

CORCA ESTÀS PERDUT,
PERQUÈ T'HA VENÇUT L'AMOR.

NOI ÀCID RIBONUCLEIC:

EL ÚNICO SECRETO DE SU PODER.

³ Si hi ha un noi amb un nom tan singular com Esternocleidomastoïdal, per què no n'hi pot haver un altre que es digui Àcid Ribonucleic, eh? Com es nota que estem al final del guió... Això sí que és un "game over" en tota regla...

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL (Als pirates):

El poder que busqueu no el podreu tenir mai: és l'amor, i d'això vosaltres no ens sabeu gens i els avis, en canvi... els avis són uns mestres!

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL (A Mateo):

NANO, QUINA RAÓ QUE TENS
EL MEU AVI ÉS EL NUMBER ONE

NOI ÀCID RIBONUCLEIC:
POR UN BESO, LO DARÍAS TODO
Y MÁS Y MÁS Y MÁS Y MÁS.

TOTS:
SOM-HI, AVIS,
TORNEM CAP A CASA JUNTS
NO ES LO MISMO
SI NO ESTÁIS

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL
AVIS, ÀVIES:

NOI ÀCID RIBONUCLEIC:
¿CÓMO PUDE ESTAR TAN CIEGO?
¡SIN VER LO QUE NOS DAIS!

Malastruc i els seus pirates comencen a doblegar-se, perdent les forces.

MALASTRUC CORCAVIDES:

¡Aaaaaaaaargh! Què ens està passant! Les cames em fan figa!

NOI ÀCID RIBONUCLEIC:
NADA NOS PUEDE PARAR
MIS ABUELOS VOLVERÁN
CORCA: ESTO ES TU "GAME OVER"
LOS AVIS SABEN MÁS.

LO HAGA BIEN, O ME SALGA MAL
TÚ ME QUIERES SIEMPRE IGUAL
PORQUE POR UN BESO TUYO
DOY MÁS Y MÁS Y MÁS Y MÁS.

TOTS:
AVIS, VAMOS
SOIS NUESTRO MEJOR REGALO
¡LA LUZ DE LA
NAVIDAD!

AVIS, VAMOS
SOIS NUESTRO MEJOR REGALO
¡LA LUZ DE LA
NAVIDAD!

Corcavides i els seus pirates es desfan (Com? Jo que sé, no és el meu problema...Ho resoldrà el Jordi, com sempre) i el seu vaixell es transforma en una mena d'arbre de Nadal de color. Els nens s'abracen als avis i àvies i cantaran tots junts.

NOI ÀCID RIBONUCLEIC:
¡Abuelos: ¿cómo hemos podido olvidarnos de vosotros?

JAVIER:

La mentira te hace creer que solo lo nuevo es bueno y bonito... Pero al mundo no le sirve la ruptura entre generaciones... Son el canto de sirena de un futuro sin raíces.⁴

TOTS:
AVIS, VAMOS
SOIS NUESTRO MEJOR REGALO
¡LA LUZ DE LA
NAVIDAD!

AVIS, VAMOS
SOIS NUESTRO MEJOR REGALO
¡LA LUZ DE LA
NAVIDAD!

AVIS!

⁴ Per fi una frase bona en el guió! Perquè no és ni del Quim ni del Christian: és una frase del Papa Francisc...

14. CONNECTING THE DOTS

Opening up - Waitress

Les portes del magatzem s'obren i entra la llum radiant del sol.

Els avis i els nets s'abracen i es disposen en semicercle. Només en Mateo s'ha quedat sense el seu avi, com en Javier. la il·luminació es concentra en ells dos.

Aleshores el nen s'apropa a l'avi convençut que és el seu avi, però Javier li surt al pas i li diu:

AVI JAVIER:

¡Mateo: lo has conseguido!

MATEO:

¡Yo no! ¡Los Reyes magos! ¡Y todos los nietos, abuelo!

AVI JAVIER:

¿Recuerdas que te dije que cuando volvieras te explicaría una cosa...?

MATEO:

Sí... Mira: he traído la foto. Este eres tú, ¿verdad?

AVI JAVIER:

Sí, soy yo.

MATEO:

Entonces: ¿Eres mi abuelo?

L'avi Javier somriu.

AVI JAVIER:

Tu abuelo está en esa foto: y no soy yo. ¿Llevas encima el reloj...?

MATEO:

¿El reloj?

AVI JAVIER:

El de la foto...

MATEO:

Sí... Sí, claro...

En Mateo treu el rellotge. Immediatament l'avi Joan el veu i, aixecant-se de la cadira diu:

AVI JOAN:

On era? l'havia perdut! L'has trobat! Gràcies noiet! El meu rellotge! gràcies, noiet!

En Mateo no entén la reacció de l'avi Joan; creu que és per la seva malaltia que el confón, però mig l'abraça.

MATEO:

¿Félix?

AVI JAVIER:

No: es tu abuelo Joan...

En Mateo es queda parat un instant, però reacciona de seguida i abraça a l'avi Joan.

MATEO:

¡Abuelo!

Els altres avis els envolten; també fan seure a la cadira a l'avi Joan, feliç amb el rellotge.

AVI JAVIER:

Joan y yo somos amigos desde pequeños; cuando él se marchó para desarrollar su carrera científica con el comandante Nil me hizo prometer que mientras él faltara yo te cuidaría... Pero tus padres y tú os mudasteis de casa y os perdí la pista... Hasta que apareciste en el almacén.

MATEO:

Pero... ¿Cómo llegó hasta vosotros?

AVI JAVIER:

Hace muy pocos meses tu abuelo Joan se presentó en mi casa. Había terminado su misión espacial y estaba cansado: quería encontraros y recuperar el tiempo que no os había podido dar, pero ya estaba enfermo y en poco tiempo perdió la memoria.

MATEO:

Pobre abuelo...

AVI JAVIER:

Me dijo que ocultara su nombre, que tú ya...

MATEO:

Conectaría los puntos...

AVI JAVIER:

Eso es: conectar los puntos. Es la frase que siempre decía tu abuelo; yo la aprendí de él, como tu papá...

MATEO:

Papá... (reacciona) ¡Tengo que decirles a papá y a mamá que ha vuelto el abuelo! ¡Que el abuelo Joan está aquí!
¡Que está en casa!

Abans que en Mateo es pugui girar entren el pare i la mare, corrent.

MATEO:

¡Papa, mamá! ¡El abuelo ha vuelto!

PARE DEL MATEO:

¡Mateo!

MARE DEL MATEO (a l'avi Joan):

Pare!

S'abracen tots. Tothom aplaudeix. De seguida en Mateo se n'adona que l'únic avi que no té ningú és Javier.

MATEO:
¿Y tus nietos?

AVI JAVIER
No, no tengo nietos...

MATEO:
Bueno, pero eso tiene arreglo: ¿Quieres ser mi otro abuelo?

Javier i els pares de Mateo, riuen.

AVI JAVIER:
Tío abuelo, ¿vale?

Sorprementment, respon l'avi Joan

AVI JOAN:
¡Val!

Tots riuen i s'abracen. Comença la cançó final, coral.

NOI ESTERNOCLIDOMASTOÏDAL:
TU SENSE MI I JO SENSE TU
HI FALTA ALGUNA COSA
NO VULL ESTAR SOL.
VINGA, SOM-HI:
CONNECTEM-NOS!
CONNECTEM-NOS!
CAP ARBRE NO POT PUJAR DRET
SENSE UNES ARRELS
QUE L'AGUANTIN FERM
DEL FRED I DEL VENT
EL FRED I EL VENT
QUE EL FACIN FORT.
MOLT MÉS FORT.

TOTS:
CONNECTING THE DOTS
TAKING YOUR HANDS ON
CONNECTING THE DOTS
I FEEL
SO GOOD
SO FINE
CONNECTING THE DOTS
WALKING TOGETHER
CONNECTING THE DOTS
NO FEAR
NO CRY

NO STOP
I KNOW
I NEVER WALK ALONE
NEVER WALK ALONE

MATEO:
¿QUÉ PUEDO DARTE PARA DEVOLVER
TODO ESE CARÍÑO QUE ME DISTE A MÍ?
MI AMOR Y MI SERVICIO
Y MI TIEMPO Y TAMBIÉN MI SONRISA.
¡MI AMOR!
Y MI VOZ CUANDO LA TUYA CALLE
Y MI HOMBRO PARA APOYARTE
SIEMPRE ESTARÉ
NO DEJARÉ
QUE OS ABANDONÉIS.

TOTS:
CONNECTING THE DOTS
TAKING YOUR HANDS ON
CONNECTING THE DOTS

ISN'T IT AMAZING WHAT COMES OUR WAY
EVERY TIME
WE CAN GIVE OUR LIVES
LEARNING TO LOVE WHAT'S ON THE INSIDE
LOOKING AROUND AT THE SAME THINGS
ALL OF THEM CHANGING 'CAUSE EVERYTHING DOES
WHEN WE LOOK WITH HOPE
AND WE'RE OPENING UP
TO WHAT'S INSIDE OF LOVE

LOVE
LOVE

Història i guió de Joaquim M Carreras i Christian Corbi

Lletres de les cançons de Ramon Andreu, Joaquim M Carreras, Christian Corbi, Ignasi Guerrero i Pablo Lozano

2 de novembre de 2019 ⁵

⁵ Ja té gràcia que posem el PUNT I FINAL al guió d'un musical que es diu GAME OVER ni més ni menys que el DIA DE DIFUNTS...